

Η αξιολόγηση δεν κλείνει αν δεν ανοίξει το ασφαλιστικό

Κι ενώ όλοι αναλύουν τα αποτελέσματα του Eurogroup της 20ής/2 (από το οποίο σημειωτέον δεν αναμένονταν καταλυτικά αποτελέσματα), ένα θέμα φανερώνει το μέγεθος των δυσκολιών για την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης του ελληνικού προγράμματος από τους θεσμούς. Όταν τον Μάιο του 2016 ψηφίζονταν από τη Βουλή ο νόμος 4387, όλοι πίστευαν ότι το ασφαλιστικό έκλεισε. Και έκλεισε χωρίς τη μείωση των κύριων συντάξεων, σύμφωνα με το κεντρικό αφήγημα του αρμόδιου τότε υπουργού Εργασίας, Γιώργου Κατρούγκαλου. Στην επιχειρηματολογία του τότε υπουργού ήταν επίσης ότι για πρώτη φορά εισάγεται η Εθνική Σύνταξη, καθώς και ότι πρόκειται για έναν «ταξικά άδικο νόμο» υπέρ των χαμηλόμισθων.

Πρόκειται για τα επιχειρήματα που έπεισαν άλλωστε και όλους τους κυβερνητικούς βουλευτές για να ψηφίσουν μειώσεις στις επικουρικές συντάξεις, πλαφόν στις πολύ υψηλές συντάξεις, δραστικές αλλαγές στις συντάξεις κηρείας, αλλαγές στον τρόπο υπολογισμού των νέων συντάξεων που οδηγούν σε δραστικές μειώσεις δαπανών και κατά συνέπεια παροχών, αύξηση των εισφορών σε ελεύθερους επαγγελματίες, αυτοαπασχολούμενους και αγρότες, και ενοποίηση όλων των ταμείων, ακόμη και του ΟΓΑ και του ΝΑΤ, σε ένα, τον ΕΦΚΑ.

Κι ενώ το αγκάθι για τη δεύτερη αξιολό-

γηση ήταν -τουλάχιστον για την ηγεσία του υπουργείου Εργασίας- τα εργασιακά, ξαφνικά μεταξύ της διαμάχης Ευρώπης και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), ΔΝΤ και Ελλάδας, Ελλάδας και δανειστών, το ασφαλιστικό έχει ξαναβρεθεί στον πυρήνα της διαπραγμάτευσης.

Και όχι απλά το ασφαλιστικό, αλλά τα δύο κεντρικά αφήγημα της κυβέρνησης για να περάσει το ασφαλιστικό Κατρούγκαλου. Κατά κύριο λόγο η «προσωπική διαφορά», που διαφυλάσσει και μετά το 2019 το ύψος των ήδη καταβαλλόμενων συντάξεων, και κατά δεύτερο λόγο η εθνική σύνταξη, το ύψος της οποίας κρίνεται από τους δανειστές μεγάλο, με το επιχείρημα ότι, εάν ήταν χαμηλότερο, θα μπορούσαν τα ποσοστά αναπλήρωσης των νέων συντάξεων να ήταν λίγο μεγαλύτερα και κατά συνέπεια αναλογικότερα με τα έτη ασφάλισης και τις εισφορές.

Πλέον, ακόμη και οι Ευρωπαίοι, όπως ο επικεφαλής του Euroworking Group Τόμας Βίζερ στη συνέντευξή του στην εφημερίδα «Πρώτο Θέμα», παραδέχονται ότι η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να νομοθετήσει προκαταβολικά τα μέτρα για αφορολόγητο, συντάξεις και εργασιακά, για να επιστρέψουν στην Αθήνα οι δανειστές. Σύμφωνα με τον κ. Βίζερ, η επιστροφή της τρόικας στην Αθήνα είναι δυνατή μόνο αν βρεθεί σημείο εκκίνησης για τα μέτρα μετά το 2018, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγει κι αυτά για το

ασφαλιστικό.

Ακόμη και στο κείμενο που διέρρευσε και αφορά στην αποδόμηση των επιχειρημάτων του ΔΝΤ από το Eurogroup, τα επιχειρήματα των Ευρωπαίων δεν είναι τόσο οικονομικά όσο κυρίως πολιτικά. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην έκθεση του Eurogroup επισημαίνεται ότι, πράγματι, με την κατάργηση της «προσωπικής διαφοράς» θα υπήρχε εξοικονόμηση 1% του ΑΕΠ, όμως κάτι τέτοιο θα επηρέαζε τουλάχιστον 1,2 εκατομμύριο συνταξιούχους, με μέση ονομαστική περικοπή 14% και σημαντική διακύμανση μεταξύ των συνταξιούχων.

Όσο για το επιχείρημα του ΔΝΤ ότι τα ποσοστά φτώχειας μεταξύ του πληθυσμού σε ηλικία εργασίας έχουν αυξηθεί κατά τη διάρκεια της κρίσης, ενώ παρέμειναν σε γενικές γραμμές σταθερά μεταξύ των συνταξιούχων, οι Ευρωπαίοι απαντούν ότι, ενώ όσοι είναι σε ηλικία εργασίας εξακολουθούν να έχουν τη δυνατότητα να βγουν από τη φτώχεια με την εύρεση μιας θέσης εργασίας όταν ξεκινήσει η ανάκαμψη, οι φτωχοί συνταξιούχοι δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα. Στην έκθεση που αφέθηκε να διαρρεύσει εντός του προηγούμενου Σαββατοκύριακου, λίγες ώρες πριν από το κρίσιμο για την Ελλάδα Eurogroup, γίνεται και μια αποκάλυψη που πιθανότατα θα λειτουργήσει υπέρ της ελληνικής πλευράς, με το ασφαλιστικό να αποτελεί ακόμη μία από τις τελευταίες

«κόκκινες γραμμές». Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι η μεταρρύθμιση Κατρούγκαλου θα δημιουργήσει συνολική καθαρή εξοικονόμηση ύψους 1,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2018 και 2,6% του ΑΕΠ μέχρι το 2026, με περικοπές δαπανών που συμβάλλουν στα δύο τρίτα των αποταμιεύσεων μέχρι το 2018 και περισσότερο από 90% από το 2018 και περισσότερο από 90% από το 2026. Μάλιστα, διαπιστώνεται ότι, ενώ σε όλες τις μεταρρυθμίσεις που έγιναν στην υπόλοιπη Ευρώπη υπήρξε ένα ικανοποιητικό χρονικό όριο μετάβασης από το παλιό στο νέο σύστημα, στην περίπτωση της ελληνικής μεταρρύθμισης οι αλλαγές έγιναν ακαριαία, με αποτέλεσμα να αναμένεται αυξανόμενη εξοικονόμηση κατά την πάροδο του χρόνου καθώς τα κεκτημένα δικαιώματα των νέων συνταξιούχων μειώθηκαν άμεσα κατά περίπου 10%.

Για να κρατηθεί το τελευταίο οχυρό, η ελληνική κυβέρνηση ξεκαθαρίζει άλλωστε ότι το ασφαλιστικό δεν είναι μεταξύ των 15 προαπαιτούμενων για τη β' αξιολόγηση. Στη μακριά λίστα των prior actions που εκκρεμούν, βρίσκονται μόνο τα εργασιακά, με τους δανειστές να ζητούν ευθυγράμμιση του πλαισίου για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, τις ομαδικές απολύσεις και τον συνδικαλιστικό νόμο, με τις ευρωπαϊκές βέλτιστες πρακτικές, βάσει της έκθεσης των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων.

Αν και η ελληνική κυβέρνηση έχει θέσει στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης αιτήματα όπως η επαναφορά της αρχής της ευνοϊκότερης ρύθμισης, ώστε στην πράξη να ενισχυθούν οι κλαδικές συμβάσεις έναντι των επιχειρησιακών, αλλά και τον καθορισμό του κατώτατου μισθού από τους κοινωνικούς εταίρους, μέσω της υπογραφής της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, τόσο το ΔΝΤ όσο όμως και οι Ευρωπαίοι εταίροι επιμένουν να μην αλλάξει τίποτα σε σχέση με τις αλλαγές (ανατροπές για την ελληνική κυβέρνηση) που επιβλήθηκαν μέσω των προηγούμενων δύο μνημονίων. Στον αντίποδα, στο τραπέζι έχει πέσει αίτημα των δανειστών για αύξηση του ποσοστού των επιτρεπόμενων απολύσεων, από 5% σε 7%-8%, παράλληλα με αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο των απαγορευμένων ομαδικών απολύσεων, με βάση την απόφαση του Ευρωδικαστηρίου, που κάθε άλλο παρά επιβαρυντική για την ελληνική πλευρά είναι.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

20/2/2017

Όλα τα βλέμματα χθες ήταν στραμμένα στο Eurogroup, αλλά και στο Βερολίνο την Τετάρτη 22/2, στη συνάντηση Λαγκάρντ - Μέρκελ, με την ελληνική πλευρά να προσβλέπει σε έναν «οδικό χάρτη» για ξεμπλοκάρισμα στη διαπραγμάτευση. Πολύ λογικά, καθώς οι στιγμές είναι κρίσιμες, οι ενεργοί επενδυτές περιορίστηκαν σε επιλεκτικές κινήσεις, αναμένοντας κάποιο σαφές μήνυμα από τις δύο αυτές ημερομηνίες - ορόσημα, ώστε να προχωρήσουν σε πιο δραστικές κινήσεις. Έτσι, η αξία των συναλλαγών και ο όγκος των μετοχών που άλλαξαν χέρια έμειναν σε μέτρια επίπεδα, ενώ η μεγαλύτερη κινητικότητα καταγρά-

Δείκτης	Τιμή	Μεταβολή
Γενικός Δείκτης	645,95	1,01 %
FTSE	1.733,87	1,04%
FTSEM	810,37	0,35%
Δείκτης Τραπεζών	795,93	3,90%

Αξία συναλλαγών (σε ευρώ)
46.955.337

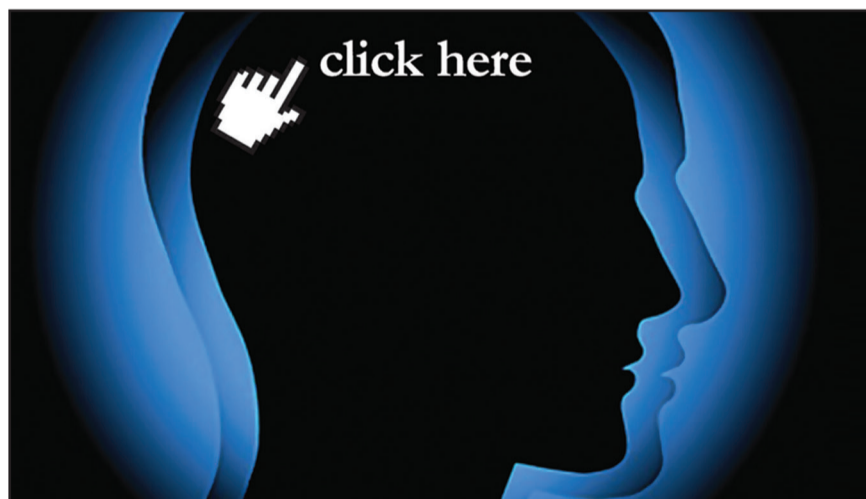
Όγκος συναλλαγών (μετοχές)
97.599.952

Μετοχές με άνοδο	45
Μετοχές με πώση	46
Μετοχές αμετάβλητες	28

*Απο τις μετοχές που έκαναν πράξεις

φηκε και πάλι στις μετοχές των τεσσάρων συστημικών τραπεζών. Από εκεί και πέρα, σχετικά αυξημένο ενδιαφέρον είχαμε για τις μετοχές των ΔΕΗ,

ΟΠΑΠ, ΟΤΕ, Ελληνικά Πετρέλαια, ΕΥΔΑΠ, Motor Oil, Τιτάν, Μυτιληναίο, Coca Cola, Jumbo, Folli Follie Group, Viohalco κ.ά.

w w w . e u r o 2 d a y . g r

Οικονομική ενημέρωση
με υψηλό δείκτη νοημοσύνης

Γιατί σήμερα η ενημέρωση είναι πιο σημαντική από ποτέ.

EURO2day
Νωγίτερα - Έγχερα